«ایران» حاشیه‌سازی علیه وزیر راه و قیمت بنزین را بررسی می‌کند

منافع مردم قربانی رقابت‌های ناسالم

گزارش

مرتضی گل‌پور
دبیر گروه سیاسی

فضاسازی‌های صورت گرفته درباره دو موضوع، یکی اخبار منتشر شده درباره تصمیم دولت برای اصلاح قیمت بنزین و دیگری اخبار منتشر شده درباره ماجرای بازرسی از کیف وزیر راه در فرودگاه اردبیل، بار دیگر این پرسش را مطرح می‌کند که مرزهای رقابت سیاسی تا کجاست و این مرز را چطور باید تعریف کرد؟ این پرسش را می‌توان به گونه دیگری هم طرح کرد: رقابت سیاسی تا کجا مقبول و به لحاظ قانونی مشروع است و براساس چه شاخص‌ها و استدلال‌هایی می‌توان گفت آنچه دارد اتفاق می‌افتد دیگر رقابت سیاسی نیست، بلکه تخریب است؟ واقعیت این است که در جامعه ما نمی‌توان چنین تعریفی را ارائه کرد یا حد و مرز میان رقابت و تخریب را مشخص کرد. برای همین، بسیار اتفاق می‌افتد که میان انتقاد با تخریب، میان افشاگری با تخریب و درنهایت میان اطلاع‌رسانی با تخریب خلط می‌شود. کاملاً درست است که مردم حق دارند از هر آنچه به آنان مربوط می‌شود یا از اقدامات، رفتارها و تصمیمات دولتمردان و سایر نهادها آگاه باشند. اما می‌توان میان این حق و سوءاستفاده برخی‌ها از این حق مردم تفکیک و تمایز قائل شد. برای این تفکیک‌ها می‌توان چند معیار را ارائه داد. معیار اول این است که این اطلاع‌رسانی تا چه حد به سود مردم است و مشکلی را حل کرده و گرهی از امور کشور را باز می‌کند؟ معیار دوم منافع ملی است، به این معنی که اگر خبر منتشر شده به منافع ملی آسیب وارد کند و باعث افشای راهبردهای ملی یا تخریب و هتک حرمت شخصیت‌های ملی پیش یا پس از حضور در مجامع بین‌المللی شود، می‌توان گفت که اینجا از حق مردم برای دانستن سوءاستفاده شده است تا اهداف پنهانی دیگری محقق شود، اهدافی که در جهت منافع گروهی خاص قرار دارد، نه منافع گروه کثیری از مردم یا منافع همه ملت ایران. با توجه به دو معیار ارائه شده «نوع انتشار و نوع فضاسازی» در خبر «تصمیم دولت برای اصلاح قیمت بنزین» بیشتر تخریب است تا اطلاع‌رسانی و آگاهی‌بخشی. درباره ماجرایی که برای وزیر راه و شهرسازی در فرودگاه اردبیل ساخته شد هم، با همین معیارهای ارائه شده، هم خود آن ماجرا و هم انتشار جهت‌دار خبر آن ماجرا، تخریب است، نه اطلاع‌رسانی یا نقد وزیر راه و شهرسازی.

عکس: ایسنا

عکس: ایرنا

چند سؤال درباره بازرسی از کیف وزیر راه

آیا بازرسی از کیف وزرا و اعضای هیأت وزیران در فرودگاه‌ها پیش از سوارشدن به هواپیما، یا بازرسی از کیف‌های دستی دیگر چهره‌های ارشد حکمرانی در مجلس یا قوه قضائیه جزو پروتکل‌های حتمی و قطعی است؟ پاسخ به همین سؤال روشن می‌کند که آنچه چندی پیش در اردبیل رخ داد، یک رویه معمول نبود، یک اتفاق عجیب بود. مضافاً اینکه قرار بر بازرسی کیف وزیری شد که نه تنها به سهولت به رئیس جمهوری و دیگر سران قوا دسترسی دارد، بلکه خود این وزیر و مجموعه تحت مدیریت او یک پای تأمین امنیت خطوط هوایی کشور هستند. آیا وزرا یا مقامات ارشد در حد وزرا که هر هفته چندین سفر به نقاط مختلف کشور یا خارج از کشور دارند، از پاویون دولت استفاده نمی‌کنند، یا چه در پاویون دولت و غیر آن، در هر رفت و آمد باید کیف شان بازرسی شود؟ یعنی احتمال دارد وزیر راه وسیله ممنوعه‌ای وارد پرواز کند تا بخواهد حادثه‌ای بیافریند؟

فرزانه صادق هم دیروز در حیاط دولت به پرسش‌های خبرنگاران درباره این ماجرا توضیح داد که این توضیحات نشان می‌دهد وزیر راه و شهرسازی قصد داشته از پاویون دولت سوار هواپیما شود و همین، سؤالات بیشتری را مطرح می‌کند. فرزانه صادق گفت: «در فرودگاه اردبیل و پاویون، به دلیل فقدان آگاهی تیم بازرسی از پروتکل‌ها و تشریفاتی که مقامات سیاسی، وزرا و مسئولان دولتی دارند، امکان پرواز فراهم نشد. این امر می‌توانست برای مسافران داخل هواپیما معطلی ایجاد کند که در نهایت تصمیم گرفتیم به صورت زمینی بازگردیم.» توضیحات وزیر راه و شهرسازی نشان می‌دهد برخی در فرودگاه اردبیل حاضر بودند هواپیما با تأخیر به سمت تهران پرواز کند، اما به هر قیمتی که شده کیف وزیر راه و شهرسازی را بازرسی کنند، آن هم در پاویون دولت! فرزانه صادق دیروز در جمع خبرنگاران گفت که به عنوان «وزیر راه و شهرسازی جمهوری اسلامی ایران» و «به عنوان نماینده جمهوری اسلامی ایران در نشست سه‌جانبه‌ای حاضر شدم که با حضور معاون وزیر جمهوری آذربایجان و روسیه همراه بود و این موضوع به پیگیری پروژه‌ها بسیار کمک کرد.» نتیجه حاصل از این سفر و نشست وزیر راه و شهرسازی که به گفته او «اهمیت این موضوع بسیار بالاست و این نکته‌ای است که باید بیشتر از هر چیز دیگری به آن توجه کرد»، این است که با این نشست سه‌جانبه عملاً «حلقه مفقوده برای پیگیری پروژه کریدورهای مرزی از جمله راه‌آهن رشت-آستارا» پیدا شد؛ امری که به گفته وزیر راه و شهرسازی، تا پیش از این «در این سطح هرگز پیگیری نشده بود.» به گفته وی، «برای اولین‌بار هر دو طرف، یعنی هم جمهوری آذربایجان که کشور واسط است و هم روسیه، در ایران حضور یافتند و هردو معاون نخست‌وزیر از پایانه ریلی بازدید کردند. این اثرات نه فقط در حوزه استان گیلان و حتی صرفاً در سطح ملی که در سطح منطقه‌ای نیز خود را نشان داده و چنین اتفاقی در شرایطی پیش آمده که از تحریم‌ها و ممنوعیت‌ها به‌شدت در جهان صحبت می‌شود.» چرا باید بعد از چنین دستاوردی از یک سفر و یک نشست سه‌جانبه که باعث خواهد شد پس از ۱۲ سال و با ساختن ۲۰ کیلومتر باقی‌مانده رشت-آستارا، قفل کریدور شمال-جنوب شکسته شود، چنین حاشیه‌ای برای وزیر راه و شهرسازی ایجاد شود؟ آیا همچون حوزه سیاست خارجی یا دیگر حوزه‌ها، در تکمیل کریدور شمال-جنوب، شاهد سنگ‌اندازی‌های داخلی هستیم و برخی تمایل ندارند این مشکل راهبردی در دولت چهاردهم به سرانجام برسد؟ این سؤالات به این دلیل مطرح می‌شود که دیروز در حیاط پاستور، خبرنگاران این سؤال را از وزیر راه و شهرسازی پرسیدند: «آیا ماجرای فرودگاه اردبیل برای انحراف از مذاکرات ایران و جمهوری آذربایجان و روسیه، با تحریک برخی... بود؟» اما درباره جابه‌جایی نیروها در فرودگاه اردبیل، واقعیت این است که ارزیابی عملکرد مدیران فرودگاه‌های کشور برنامه‌ای یک‌ساله بود که با قوت در جریان بود و از قضا مدیر برکنار شده فرودگاه اردبیل، نتوانست امتیازهای لازم را کسب کرده و به همین دلیل از پیش مشخص بود که باید جای خود را به مدیر جدید بعد از خود بدهد.

> سؤالی که از این جریان‌سازان باید پرسید، این است که توانایی شما برای ساختن جریان‌های خبری و انحراف رسانه‌ای از مسأله‌های اصلی، فرعی کردن موضوعات مهم و مهم کردن موضوعات فرعی اثبات شده است. اما منافع ملی چه؟ آیا دولت و همه اجزا و ارکان و همه مردم، سوار یک کشتی نیستیم؟

باز هم قیمت بنزین

تجربه دولت یازدهم در سال ۱۳۹۸ میزان حساسیت مسأله قیمت بنزین برای جامعه را نشان داد. اما به نظر می‌رسد برخی در رقابت‌های سیاسی و جناحی خود این حساسیت را لحاظ کرده و از آن به عنوان ابزاری برای فشار به دولت غیرهمسو با خود استفاده می‌کنند. کاری که اواسط مهرماه یک رسانه نوپا قصد انجام آن را داشت، چیزی جز همین مسأله نبود. این رسانه با ادعای دست یافتن به تصویر مصوبه دولت، مدعی شده بود که قیمت بنزین افزایش می‌یابد و این افزایش قیمت به زودی اعمال خواهد شد. البته برای دست یافتن به این مصوبه، کار خاصی لازم نبود. زیرا این مصوبه در پایگاه اطلاع‌رسانی دولت در دسترس قرار دارد. اسم آن هم افزایش قیمت بنزین نیست، بلکه اسم آن «برنامه جامع تأمین و تخصیص حامل‌های انرژی شبکه حمل و نقل کشور» است. علت تصویب این برنامه هم این است که برنامه هفتم پیشرفت در بند اول، قسمت «ب» ماده ۴۶ خود، دولت را مکلف کرده است «به‌منظور رفع ناترازی بنزین، ایجاد تنوع در سبد سوختی کشور و اجرای تکالیف پدافند غیرعامل و قانون هوای پاک، با همکاری وزارتخانه‌های نفت، کشور و صنعت، معدن و تجارت، سازمان حفاظت محیط زیست و سازمان ملی استاندارد ایران، برنامه جامع تأمین و تخصیص حامل‌های انرژی شبکه حمل‌ونقل کشور را شامل بنزین، نفت‌گاز، گازمایع، برق و گازطبیعی فشرده حداکثر ظرف شش‌ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون تهیه کرده و به‌تصویب هیأت وزیران برساند.» هیأت وزیران هم در جلسه ۲۷ شهریور امسال این برنامه جامع را تصویب کرد. در موادی از این مصوبه آمده: «اصلاح فاصله قیمتی بین سوخت گاز طبیعی فشرده (سی.ان.جی) و بنزین به گونه‌ای که منجر به حفظ و افزایش تعداد مصرف‌کنندگان و حجم مصرفی این سوخت به جای بنزین شود.» این بند، به معنای افزایش قیمت بنزین است، اما چند نکته وجود دارد: اولاً که تصمیم خودسر دولت نیست، بلکه برنامه هفتم دولت را به آن مکلف کرده است، ثانیاً که قرار بر اجرای فوری آن نبود، بلکه بخشی از برنامه جامع است و ثالثاً پیش از هرگونه تصمیم درباره قیمت بنزین، درباره آن به مردم اطلاعات کافی داده خواهد شد. دبیر دولت هم دیروز در جمع خبرنگاران در حیاط پاستور دقیقاً همین را گفت. سید کامل تقوی‌نژاد در پاسخ به اینکه «آیا دولت درخصوص افزایش قیمت بنزین مصوبه‌ای داشته است یا خیر؟» گفت: «در کارگروه‌های تخصصی دولت در زمینه افزایش قیمت بنزین و همچنین تغییر سهمیه کار کارشناسی انجام شده است، ولی هیچ یک در دولت حتی مطرح و یا مصوب نشده است. هر سال به نسبت تورم و دستمزدها، کارمزد جایگاه‌ها افزایش پیدا می‌کند اما در این خصوص نیز تاکنون مصوبه‌ای در دولت نداشته‌ایم.»

همه سوار یک کشتی نیستیم؟

رسانه‌ای که اولین بار خبری درباره قیمت بنزین با تصویری از «مصوبه دولت» منتشر کرد، با توجه به سابقه اقتصادی‌اش باید می‌دانست که آن مصوبه راهبرد کلان دولت است که بنا به تکلیف برنامه هفتم تنظیم شده، قیمت بنزین فقط یک بخش آن است و اگر دولت قرار باشد هر تصمیمی را برای قیمت بنزین اجرا کند، حتماً قبلاً با مردم به طور مفصل گفت‌وگو خواهد کرد؟ پس چرا این رسانه تصمیم گرفت بدون درنظر گرفتن این ملاحظات، باعث افزایش تنش در جامعه و نگرانی مردم درباره قیمت بنزین شود؟ اصل بازرسی از کیف وزیر راه و شهرسازی، آن هم بعد از حضور در یک نشست سه جانبه مهم ریلی، مسأله‌دارتر و شائبه‌دارتر از آن است که حتی بخواهد بررسی شود. بنابراین سؤالی که از این جریان‌سازان باید پرسید، این است که توانایی شما برای ساختن جریان‌های خبری و انحراف رسانه‌ای از مسأله‌های اصلی، فرعی کردن موضوعات مهم و مهم کردن موضوعات فرعی اثبات شده است. اما منافع ملی چه؟ آیا دولت و همه اجزا و ارکان و همه مردم، سوار یک کشتی نیستیم؟

فصل مشترک مواضع مقامات ایران در دیدار مشاور امنیت ملی عراق اجرای توافقنامه امنیتی بود

خلع سلاح تجزیه‌طلبان در اولویت تهران

دفاعی

در روزهای اخیر تأکید مکرر مقامات ایرانی بر ضرورت اجرای کامل توافقنامه امنیتی ایران و عراق، بار دیگر اهمیت این سند راهبردی را در کانون توجهات قرار داد. این توافقنامه که محور اصلی آن پاکسازی مرزهای مشترک از گروه‌های تجزیه‌طلب کردی و خلع سلاح کامل آنان است، به عنوان یکی از ستون‌های همکاری‌های دوجانبه میان تهران و بغداد، نقشی کلیدی در تضمین امنیت ایران در مناطق غرب و شمال‌غرب کشور ایفا می‌کند. در جریان سفر اخیر «قاسم الاعرجی» مشاور امنیت ملی عراق به ایران، این موضوع در دیدارهای او با مقامات ارشد ایرانی، از جمله علی لاریجانی دبیر شورای عالی امنیت ملی، سرلشکر محمد پاکپور فرمانده کل سپاه، محمدباقر قالیباف رئیس مجلس و سرلشکر عبدالرحیم موسوی رئیس ستادکل نیروهای مسلح، به‌صورت پیوسته و با جدیت مطرح شد. این تأکید مکرر که در طول سه روز گذشته برای چهارمین بار بیان شده، نشان‌دهنده حساسیت بالای ایران نسبت به اجرای این توافق است. اما چرا این توافق تا این حد برای ایران حیاتی است و چه عواملی آن را به موضوعی محوری در روابط دو کشور تبدیل کرده است؟

توافقنامه امنیتی ایران و عراق در پاسخ به تهدیدات ناشی از فعالیت گروه‌های تجزیه‌طلب و مسلح در مناطق مرزی اقلیم کردستان شکل گرفته است. این گروه‌ها به دلیل نزدیکی جغرافیایی به مرزهای غربی و شمال‌غربی ایران، توانایی بالقوه‌ای برای ایجاد ناامنی و تهدید تمامیت ارضی ایران دارند. به‌ویژه در جریان جنگ ۱۲روزه رژیم صهیونیستی علیه ایران، تلاش‌هایی برای هدایت گروه‌های تجزیه‌طلب و تکفیری‌های آزاد شده از سوریه به سمت مرزهای ایران مشاهده شد. همین موضوع نشان می‌دهد نقش این گروه‌ها به عنوان ابزارهای بالقوه در دست رژیم صهیونیستی برای بی‌ثبات‌سازی ایران چقدر اهمیت دارد. در چنین شرایطی ایران بارها تأکید کرده که پاکسازی صرف مناطق مرزی کافی نیست و خلع سلاح کامل این گروه‌ها از سوی دولت عراق و اقلیم کردستان یک ضرورت غیرقابل اجتناب است؛ خواسته‌ای که نه‌تنها برای تأمین امنیت مرزها، بلکه برای قطع نفوذ عوامل خارجی و جلوگیری از تبدیل اقلیم کردستان به پایگاهی برای اقدامات ضدایرانی حیاتی است. مقامات عراقی از جمله مشاور امنیت ملی و وزیر کشور اقلیم کردستان نیز در پاسخ به این تأکیدات بر تعهد خود به اجرای توافقنامه تأکید کردند و اطمینان دادند خاک اقلیم به پایگاهی برای اقدامات علیه ایران تبدیل نخواهد شد.

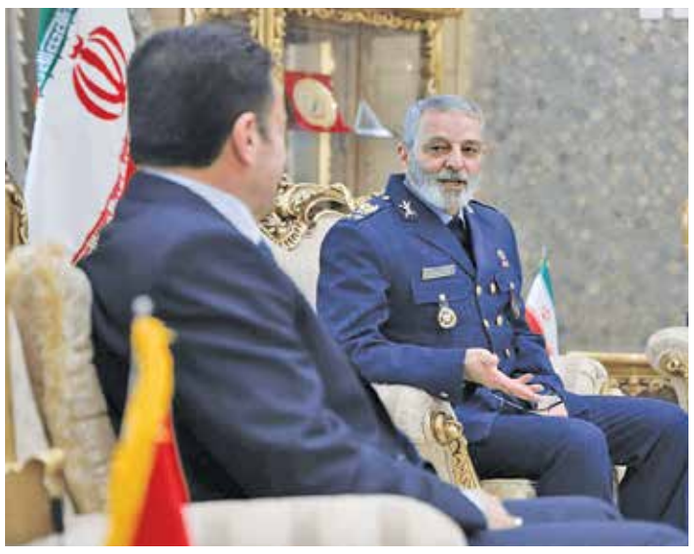

با وجود این، اجرای توافقنامه با موانع متعددی هم مواجه است. ساختار سیاسی پیچیده اقلیم کردستان و روابطی که با برخی بازیگران خارجی دارد، می‌تواند مانعی برای اجرای کامل توافق باشد. اقلیم کردستان و به‌طور کلان دولت عراق ممکن است با فشارهای خارجی برای حفظ گروه‌های تجزیه‌طلب ضدایرانی مواجه شوند. علاوه بر این، خلع سلاح گروه‌های مسلح نیازمند اراده قوی است که حداقل در اظهارات مقامات بغداد و اقلیم دیده می‌شود. با همه اینها، اجرای موفق توافق نیازمند دیپلماسی فعال از سوی ایران و هماهنگی‌های نزدیک‌تر میان تهران و بغداد است.

سازمان ملی زمین و مسکن

آگهی
ابلاغ اتهام

به استناد ماده (۱۷) آئین‌نامه اجرایی قانون رسیدگی به تخلفات اداری و ماده (۷۳) قانون آئین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی، بدین‌وسیله به آقای امیر جعفری فرزند اکبر ابلاغ می‌گردد که پرونده اتهامی ایشان دایر بر ارتکاب غیبت غیرموجه به‌صورت متوالی در هیأت بدوی رسیدگی به تخلفات اداری کارمندان وزارت راه و شهرسازی (شعبه ۱ مرکز) مطرح رسیدگی است.
این آگهی در یک نوبت منتشر می‌شود؛ نامبرده می‌تواند حداکثر ظرف مدت ۱۰ روز از انتشار این آگهی لایحه دفاعیه خود را به دفتر هیأت به نشانی تهران، میدان آرژانتین، ابتدای بزرگراه آفریقا، سمت راست فرعی اول، ساختمان مرکزی وزارت راه و شهرسازی، طبقه دوم بال جنوبی، اتاق ۲۰۷ تسلیم نماید.
بدیهی است پس از انقضای مهلت مذکور موضوع اتهام، ابلاغ شده محسوب و هیأت طبق مقررات به موضوع رسیدگی و تصمیم لازم اتخاذ خواهد نمود.

برش

وزیر اطلاعات خبر داد

کمک ۵۰ سرویس اطلاعاتی به اسرائیل برای حمله به ایران

وزیر اطلاعات در هشتاد و پنجمین سفر استانی خود به چهارمحال و بختیاری، در جلسه شورای تأمین این استان به تشریح تهدیدات پیچیده و چندلایه دشمنان علیه جمهوری اسلامی ایران پرداخت. به گزارش ایرنا، حجت‌الاسلام والمسلمین سیداسماعیل خطیب، با اشاره به جنگ ترکیبی اخیر علیه ایران، اظهارکرد که رژیم صهیونیستی با بهره‌گیری از پیشرفته‌ترین فناوری‌های روز دنیا، برنامه‌ای جامع برای براندازی و تجزیه ایران طراحی کرده بود.

طبق اعلام وزیر اطلاعات، این برنامه شامل حملات نظامی، سازماندهی معاندین و ضدانقلاب به‌صورت منظم و هدفمند، و استفاده گسترده از ظرفیت‌های رسانه‌ای جهانی برای ایجاد ایران‌هراسی، انقلاب‌هراسی و شیعه‌هراسی بود. خطیب در بخشی از سخنان خود، به‌طور ویژه بر نقش بیش از ۵۰ سرویس اطلاعاتی در طراحی و اجرای این توطئه علیه ایران تأکید کرد و گفت: «دشمنان با بهره‌گیری از امکانات ناتوی اطلاعاتی، نبردی خاموش و نرم را علیه ایران به راه انداختند. همچنین، وزیر اطلاعات خبرداد که دشمن در تلاش بود تا تروریست‌ها و تکفیری‌های آزادشده از کشورهای سوریه و افغانستان را به‌صورت سازمان‌یافته به ایران گسیل کنند تا از این طریق بی‌ثباتی گسترده‌ای در کشور ایجاد کرده و با یک حمله غافلگیرانه و پیش‌دستانه، به اهداف خود برای براندازی و تجزیه ایران دست پیدا کنند.

خطیب به این هم اشاره کرد که دشمن در سال‌های گذشته تمرین‌های متعددی برای عملیاتی کردن این طرح انجام داده و با بسیج تمام ظرفیت‌های خود، از جمله رسانه‌های جهانی، سعی در پیشبرد این توطئه داشت.

برش

دیدار نماینده ویژه پوتین در امور سوریه با لاریجانی و عراقچی

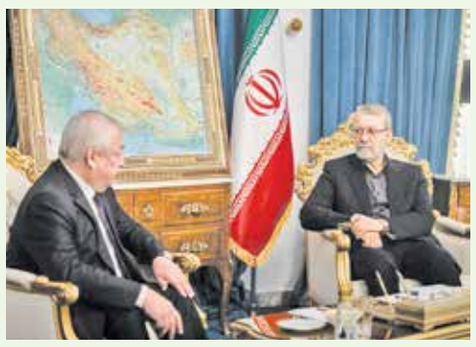

در روزهای اخیر «الکساندر لاورنتیف» نماینده ویژه پوتین در امور سوریه، در سفری دو روزه به تهران آمد و به گفت‌وگو با علی لاریجانی دبیر شورای عالی امنیت ملی و عباس عراقچی وزیر امور خارجه نشست. این سفر که یک هفته پس از حضور همزمان لاریجانی و احمد الشرع (الجولانی) در روسیه انجام شد، گمانه‌زنی‌هایی را برانگیخت که این تحرکات دیپلماتیک نمی‌تواند تصادفی باشد. مضاف بر اینکه هم لاریجانی و هم عراقچی در ماه‌های گذشته و در ارتباط با آینده روابط تهران و دمشق، توضیح داده‌اند که گرچه از سرگیری روابط ایران با حکومت جدید سوریه فعلاً در دستور کار نیست، اما اینطور هم نیست که این عدم ارتباط دائمی باشد. به عنوان مثال وزیر امور خارجه کشورمان در گفت‌وگویی که خرداد ماه سال جاری با رسانه «الشرق» عربستان داشت، در بخشی از صحبت‌های خود تشریح کرد که «در حال حاضر روابط بین تهران و دمشق وجود ندارد، ما هم عجله‌ای برای روابط نداریم. اما دولت سوریه هر موقع خودش به این نتیجه برسد که چقدر روابط با ایران می‌تواند به مردم سوریه کمک کند، ما آماده هستیم به درخواست آن‌ها پاسخ دهیم.» این اظهارات حکایت از آن داشت که از نظر جمهوری اسلامی ایران، از سرگیری روابط با سوریه، نیازمند مقدمات و پیش‌نیازهایی است که باید برآورده شود. با توجه به همین موضوع، همزمان شدن سفر لاریجانی و جولانی به روسیه و متقابلاً سفر نماینده ویژه پوتین به تهران، احتمالاً حاکی از آن است که پیش نیازهای مورد انتظار تهران درحال فراهم شدن است.